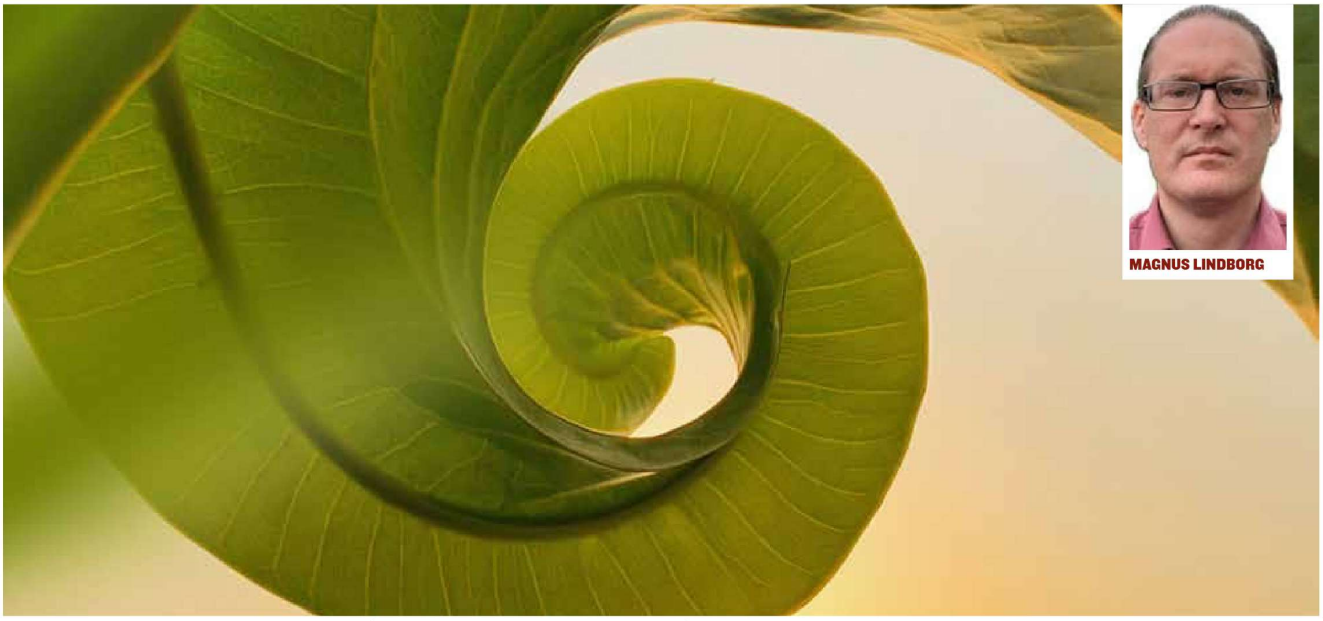

MAGNUS LINDBORG

Naturen vittnar överallt om design och därmed om något som naturalistisk vetenskap inte kan tillåta som förklaring, skriver Magnus Lindborg. FOTO: ALLEC GOMES

Förpassa den gudlösa världsbilden till skräphögen

Åsikten att det är ovetenskapligt att ens kunna räkna med Guds ingripande uttrycker en gudlös världsbild, skriver Magnus Lindborg.

Hur bör vi som kristna tänka kring Gud och hans skapelse? Vetenskapen kan tyckas säga något annat än Bibeln, och vetenskapliga argument används ofta mot kristen tro. Men konflikten handlar i grunden inte om vetenskap, utan om världsbild.

Tillvarons djupaste väsen kan den troende få insikt i genom Guds Ande. Men för att förstå världen behöver vi främst studera Guds Ord och skapelsen. Båda behövs för en helhetsbild. De är två sidor av samma mynt.

BÅDE SALOMO OCH Jesus förmedlade djupa sanningar genom bilder från naturen. Den late kan bli vis av att betrakta myran, stormen visar behovet av en stadig grund och sådden lär oss om tron. Rätt slutsatser handlar om mer än kunskap och intellekt. Det kräver förmågan att se djupare än det uppenbara. Världen söker vishet och medierna älskar experter, men de visa hörs sällan i medier. Oftare är de djupt förankrade i Ordet.

Så var det också med många av vetenskapens pionjärer. Isaac Newtons *Principia Mathematica* räknas som ett av historiens främsta vetenskapliga verk. Mindre känt är att omkring nittio procent av allt Newton skrev handlade om Bibeln.

ASTRONOMEN JOHANNES KEPLER beskrev vetenskap som att ”tänka Guds tankar efter honom”, och Carl von Linné uttryckte sin vördnad inför Skaparens verk. Banbrytande vetenskapsmän som Kopernikus och Galilei, Boyle och Pascal, Faraday och Ampère, Joule, Pasteur och Kelvin var alla kristna.

Dessa pionjärer utgick från en biblisk världsbild med en lagbunden skapelse, som varken var besjälad eller styrd av olika andliga makter. Naturens lagbundenhet vittnade om en Laggivare, och Bibeln uppenbarade vem denne var.

DE SÅG HELLER ingen konflikt mellan naturen och Bibeln. Gud hade skapat världen på sex dagar, med djur och växter i distinkta men anpassningsbara slag. Adams syndafall förde in död och oordning i världen. En världsvid översvämning utplånade den dåvarande världen, varefter jorden återbefolkades av dem som överlevt på arken. Från Babel spreds grupper med skilda språk och gav upphov till jordens folk. Dessa bibliska händelser påverkade synen på bland annat jordens ålder och geologi.

Under upplysningstiden blåste andra vindar. Förnuftet upphöjdes och tänkandet frigjordes från Gud. Charles Lyell lanserade en uniformitaristisk modell där Bibelns flodkatastrof uteslöts. Berglagren skulle ha bildats genom långsamma processer, inte genom syndaflod med snabb sedimentering. De årmiljoner som antogs ha krävts var en förutsättning för Lyells gode vän Charles Darwins teorier.

DEBATTEN SOM FÖLJDE handlade om mer än vetenskapliga fakta. I grunden gällde frågan vilken världsbild som skulle få tolka resultaten. Tillåts möjligheten att Gud har handlat i historien så som Bibeln beskriver, eller är det uteslutet på förhand? Åsikten att det är ovetenskapligt att ens kunna räkna med Guds ingripande uttrycker en gudlös världsbild.

Tillåts möjligheten att Gud har handlat i historien så som Bibeln beskriver, eller är det uteslutet på förhand?

FAKTA OCH FORSKNING utgör inget problem för bibeltroende. Problemet uppstår när fakta tolkas utifrån felaktiga grundantaganden. Vi behöver skilja mellan empirisk vetenskap, där fenomen kan observeras och experiment upprepas, och historisk vetenskap, där slutsatser om det förflutna dras från spår i nutiden. Där spelar utgångspunkter och antaganden en avgörande roll.

Många troende accepterar i praktiken att Gud inte ingripit i historien – åtminstone inte före Jesus. Han tillåts inte ha skapat så som Bibeln beskriver. I stället ska lidande och död ha varit Guds skapelsemetod under årmiljoner, tills en av hominiderna, Adam, uppgraderades till Guds avbild.

MEN DÅ UPPSTÅR teologiska frågor. Varför sägs Jesus ha besegrat döden som ju var Guds skapelsemetod? Varför talar Jesus om Noa och om människor vid skapelsens början? Ska vi anta att Jesus inte visste bättre? Dålig skola, kanske? Han begrep nog inte att skapelsen och syndafloden anses ovetenskapliga.

Men om historien faktiskt gick till så som Bibeln beskriver är utgångspunkten fel, oavsett vilka slutsatser en naturalistisk modell, som från början utesluter Guds handlande, kommer fram till.

Vår tid erbjuder samtidigt en fantastisk möjlighet. Aldrig tidigare har så mycket kunskap varit tillgänglig. Vi kan studera forskningen själva och till och med läsa Bibeln på grundspråken. Det är inte lätt, men nödvändigt om vi vill pröva våra föreställningar på allvar.

MIN UPPMANING TILL alla kristna är därför: Utgå inte från att Bibeln och vetenskapen säger olika saker och försök inte omtolka bibelordet för att få dem att passa ihop. Fråga i stället vilken underliggande världsbild som fått tolkningsföreträde. Granska antagandena. Granska fakta.

Naturen vittnar överallt om design och därmed om något som naturalistisk vetenskap inte kan tillåta som förklaring. Förpassa den gudlösa världsbilden till skräphögen, där den hör hemma. Som kristna kan vi med intellektuell heder tro på hela Guds Ord, precis som det står – från den första meningen till den sista.

MAGNUS LINDBORG, Ordförande Genesis